Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1985. június 10.)

az építészmérnöki oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, valamint a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(85/384/EGK)

(HL L 223 , 21.8.1985, o. 15)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács irányelve 85/614/EGK (1985. december 20.)	L 376	1	31.12.1985
►**M2**	A Tanács irányelve 86/17/EGK (1986. január 27.)	L 27	71	1.2.1986
►**M3**	A Tanács 90/658/EGK irányelve 90/658/EGK (1990. december 4.)	L 353	73	17.12.1990
►**M4**	Az Európai Parlament és a Tanács 2001/19/EK irányelve (2001. május 14.)	L 206	1	31.7.2001

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1985. június 10.)

az építészmérnöki oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről, valamint a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(85/384/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49., 57. és 66. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a Szerződés értelmében az átmeneti időszak végétől tilos az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés a letelepedéssel és a szolgáltatásnyújtással kapcsolatban; mivel az ebből következő, az állampolgárságon alapuló megkülönböztetésmentes bánásmód elve különösen az építészet területén folytatott tevékenység megkezdéséhez szükséges engedély megadására, valamint a szakmai szervezetekben vagy testületekben történő bejegyzésre vagy tagságra vonatkozik;

mivel azonban az építészet területén végzett tevékenységekkel kapcsolatos letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítése érdekében egyes rendelkezések bevezetése szükségesnek tűnik;

mivel a Szerződés alapján a tagállamok nem nyújthatnak olyan támogatásokat, amelyek torzíthatják a letelepedés feltételeit;

mivel a Szerződés 57. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell elfogadni az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről;

mivel az építészet, az épületek minősége és a környezetbe történő, harmonikus beolvadásuk, a természetes és városi környezet iránti tisztelet, valamint a közös és egyéni kulturális örökség közérdek; mivel ezért az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének olyan minőségi és mennyiségi szempontokon kell alapulnia, amelyek biztosítják, hogy az elismert oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok birtokosai megértik és gyakorlati kifejezését is tudják adni az egyének, a társadalmi csoportok és a közösségek érdekeinek, ami az épületek térbeli tervezését, koncepcióját, szervezését és megépítését, valamint az építészeti örökség megőrzését és növelését, illetve a természetes egyensúly fenntartását illeti;

mivel jelenleg az építészet területén szakmájukat gyakorlók igen sokféle oktatással és képzéssel találkoznak; mivel azonban rendelkezést kell hozni az olyan oktatás és képzés fokozatos összehangolására, amely az építész szakmai címhez tartozó tevékenységek végzésének előfeltétele;

mivel néhány tagállamban az építészmérnöki tevékenység megkezdésének és végzésének törvény által megszabott feltétele az építészmérnöki oklevél; mivel bizonyos tagállamokban, ahol ez a feltétel nem létezik, az építészmérnöki szakmai cím birtoklását mindazonáltal törvény szabályozza; mivel végül azokban a tagállamokban, ahol a fenti esetek egyike sem érvényesül, törvényeket és rendeleteket készítenek elő az építészmérnöki szakmai cím birtokában megkezdhető és végezhető építészmérnöki tevékenységről; mivel ezért ezekben a tagállamokban még nem állapították meg azokat a feltételeket, amelyek mellett ezeket a tevékenységeket meg lehet kezdeni, illetve azokat végezni lehet; mivel az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb

([1]) HL C 239., 1967.10.4., 15. o.
([2]) HL C 72., 1968.7.19., 3. o.
([3]) HL C 24., 1968.3.22., 3. o.

▼B

tanúsítványok kölcsönös elismerése azt feltételezi, hogy az ilyen oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok felhatalmazást adnak a kibocsátó tagállam területén bizonyos tevékenységek megkezdésére és végzésére; mivel ezért bizonyos igazolások ezen irányelv értelmében történő elismerése csak olyan mértékben érvényes, amilyen mértékben az igazolás birtokosa felhatalmazással rendelkezik, hogy az építészmérnöki szakmai cím szerinti tevékenységeket megkezdje, illetve végezze a kibocsátó tagállamban elfogadásra váró törvényi rendelkezések értelmében;

mivel bizonyos tagállamokban az építészmérnöki szakmai cím megszerzésének feltétele oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány mellett egy meghatározott időtartamú szakmai gyakorlat teljesítése; mivel a gyakorlat ebben a tekintetben jelenleg eltérő az egyes tagállamokban, a nehézségek elkerülése érdekében e feltétel teljesítésének tekinthető, ha valaki egy másik tagállamban tölti le a megfelelő időtartamú szakmai gyakorlatot;

mivel az 1. cikk (2) bekezdésében az „építészet területén végzett tevékenységek azok a tevékenységek, amelyeket általában az építészmérnöki szakmai cím birtokában végeznek”, mely meghatározás az egyes tagállamokban fennálló feltételekből ered, kizárólag ezen irányelv hatályát hivatott jelezni anélkül, hogy jogi definícióját kívánná adni az építészet területén végzett tevékenységeknek;

mivel a legtöbb tagállamban az építészet területén végzett tevékenységeket jogilag vagy ténylegesen olyan személyek végzik, akik építészmérnöki címmel rendelkeznek, akár kizárólag, akár egy másik címmel együtt, anélkül hogy ezek a személyek kizárólagos joggal rendelkeznének e tevékenységek végzésére, kivéve, ha erről a törvény másképp rendelkezik; mivel a fent említett tevékenységeket, vagy közülük néhányat, más szakma képviselői is elvégezhetnek, különösen mérnökök, akik építőipari vagy építészeti szakképzésben részesültek;

mivel a képesítések kölcsönös elismerése előmozdítja a kérdéses tevékenységek megkezdését és végzését;

mivel bizonyos tagállamokban a jog lehetővé teszi a törvényes építészmérnöki cím kivételes odaítélését a cím megszerzésének szokásos oktatási és képzési követelményeitől eltérően a terület néhány olyan kiemelkedő képviselőjének, akiknek a munkája kivételes építészeti tehetséget mutat; mivel ez az irányelv szabályozza ezeknek az építészmérnököknek az esetét, különösen azért, mert gyakran nemzetközi hírnévnek örvendenek;

mivel a 10–12. cikkben felsorolt, meglévő oklevél, bizonyítvány és az építészmérnöki képesítés megszerzése egyéb tanúsítványának elismerése lehetővé kívánja tenni ezek birtokosainak, hogy más tagállamokban is azonnali hatállyal letelepedhessenek és szolgáltatást nyújthassanak; mivel ennek a rendelkezésnek az azonnali bevezetése a Luxemburgi Nagyhercegségben, az ország kis területét figyelembe véve, a verseny torzulásához és a szakma szervezettségének zavaraihoz vezetne; mivel ennek eredményeként indokoltnak tűnik, hogy e tagállam számára lehetőség nyíljon további alkalmazkodási időszakra;

mivel ez az irányelv az oklevelek, bizonyítványok és az építészmérnöki képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az ilyen oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok mögött álló oktatás és szakképzés a gyakorlatban azonos, a címek használatát csak a származási tagállam nyelvén vagy annak a tagállamnak a nyelvén lehet engedélyezni, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett;

mivel annak előmozdítása érdekében, hogy a nemzeti hatóságok alkalmazzák ezt az irányelvet, a tagállamok előírhatják, hogy a képesítésről szóló tanúsítvány mellett azok a személyek, akik ezen irányelv oktatási és képzési követelményeinek megfelelnek, a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, ahonnan érkeztek, szerezzenek be egy igazolást arról, hogy ezek a képesítések azok, amelyekre ez az irányelv hivatkozik;

▼B

mivel a megfelelő jellemre és a jó hírnévre vonatkozó nemzeti rendelkezéseket szabványként lehet alkalmazni a tevékenység megkezdéséhez, amennyiben letelepedésre kerül sor; mivel továbbá különbséget kell tenni azok között az esetek között, amikor az érintett személyek még sohasem dolgoztak az építészet területén, és azokban az esetekben, amikor ilyen tevékenységet egy másik tagállamban már végeztek;

mivel a szolgáltatásnyújtás esetében a szakmai szervezetben vagy testületben történő bejegyzés vagy tagság követelménye, tekintettel arra, hogy ez a fogadó tagállamban helyhez kötött és állandó jellegű tevékenységgel kapcsolatos, a szolgáltatást nyújtani kívánó személy számára tevékenységének átmeneti jellege miatt kétségkívül akadályt jelentene; mivel e követelményt ezért el kell törölni; mivel azonban ebben az esetben ellenőrizni kell a szakmai szabályok betartását, s ez a szakmai szervezetek vagy testületek feladata; mivel e célból a Szerződés 62. cikke alapján rendelkezni kell arról, hogy az érintett személy számára előírhassák, hogy az általa nyújtott szolgáltatásokról tájékoztassa a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát;

mivel az építészet területén munkavállalóként dolgozók tekintetében a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet ([1]) nem állapít meg a megfelelő jellemre és jó hírnévre, a hivatás gyakorlására vagy az érintett szakterületekhez tartozó megnevezések használatára vonatkozó különleges rendelkezéseket; mivel a tagállamok megítélése alapján ezek a szabályok mind a munkavállalókra, mind az önálló vállalkozókra alkalmazandók vagy alkalmazhatók; mivel az építészet területén folytatott tevékenységet számos tagállamban oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzéséhez kötik; mivel az ilyen tevékenységeket az építészmérnökök szakmai pályájuk során munkavállalóként, önálló vállalkozóként, illetve mindkét minőségükben gyakorolják; mivel ezen irányelv kiterjesztése szükségesnek tűnik a munkavállalóként dolgozó építészmérnökökre is, hogy e szakemberek Közösségen belüli szabad mozgását teljes mértékben ösztönözzék;

mivel ez az irányelv bevezeti azoknak az okleveleknek, bizonyítványoknak és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványoknak a kölcsönös elismerését, amelyek lehetővé teszik szakmai tevékenység gyakorlását az oktatásra és képzésre vonatkozó nemzeti rendelkezések összehangolása nélkül; mivel azonfelül az egyes tagállamok között lényeges eltérést mutat a szakma érintett képviselőinek száma; mivel ezen irányelvet alkalmazásának első néhány évében a Bizottságnak különös figyelemmel kell követnie,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

AZ IRÁNYELV HATÁLYA

1. cikk

(1) Ez az irányelv az építészet területén végzett tevékenységekre vonatkozik.

(2) Ezen irányelv értelmében az építészet területén végzett tevékenységek azok a tevékenységek, amelyeket általában az építészmérnöki szakmai cím birtokában végeznek.

([1]) HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

▼B

2. FEJEZET

OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK, AMELYEK LEHETŐVÉ TESZIK AZ ÉPÍTÉSZET TERÜLETÉN AZ ÉPÍTÉSZMÉRNÖKI SZAKMAI CÍM BIRTOKÁBAN FOLYTATOTT TEVÉKENYSÉG MEGKEZDÉSÉT

2. cikk

Minden tagállam elismeri azokat az okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyeket a 3. és 4. cikk követelményeinek megfelelő oktatás és szakképzés teljesítésével szereztek, és amelyeket egy tagállam egy másik tagállam állampolgárainak adott oly módon, hogy az 1. cikkben említett tevékenységeknek a tagállam területén történő megkezdése és a 23. cikk (1) bekezdésének értelmében a tevékenység építészmérnöki szakmai cím birtokában történő folytatása tekintetében ugyanolyan hatályúnak ismerik el ezeket az okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, mint azokat, amelyeket a tagállamok saját maguk állítanak ki.

3. cikk

A 2. cikkben említett oklevelekhez, bizonyítványokhoz és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokhoz vezető oktatást és szakképzést elsősorban az építészettel foglalkozó, egyetemi szintű tanulmányok biztosítják. Az ilyen tanulmányok során egyensúlyt kell kialakítani az építészmérnöki képzés elméleti és gyakorlati szempontjai között, és biztosítani kell a következők megszerzését:

1. az esztétikai és műszaki követelményeket is kielégítő építészeti tervek elkészítésének képessége,
2. az építészettörténet és az építészeti elméletek, valamint a kapcsolódó művészetek, technológiák és a tudományok megfelelő ismerete,
3. az építészeti tervezés minőségére ható képzőművészetek ismerete,
4. a várostervezés és a tervezés megfelelő ismerete, a tervezési folyamathoz szükséges képességek megléte,
5. az emberek és épületek, az épületek és a környezet közötti kapcsolat ismerete, valamint annak a szükségszerűségnek a megértése, hogy az épületeket és a közöttük lévő teret az emberi igényekhez és mértékekhez kell igazítani,
6. az építészmérnöki szakma és az építészmérnök társadalmon belüli szerepének megértése, különösen a társadalmi tényezőket figyelembe vevő előzetes tervek készítésében,
7. a vizsgálati módszerek és a vázlatkészítés megértése egy tervezési projekt számára,
8. a szerkezettervezés és az épülettervezéssel kapcsolatos építési és műszaki problémák megértése,
9. a fizikai problémák és technológiák, valamint az épületek funkcióinak ismerete, hogy azokban kényelmes és az éghajlat elleni védelmet biztosító belső feltételeket lehessen teremteni,
10. a szükséges tervezési szakértelem, amely kielégíti a felhasználók igényeit a költségtényezők és az építési előírások korlátai között,
11. azoknak az iparágaknak, szervezeteknek, szabályozásoknak és eljárásoknak a megfelelő ismerete, amelyek szerepet játszanak a tervezést követő kivitelezésben, valamint a tervek általános tervbe történő foglalásában.

4. cikk

(1) A 2. cikkben említett oktatásnak és szakképzésnek eleget kell tennie a 3. cikkben meghatározott követelményeknek, valamint a következő feltételeknek:

▼B

a) az oktatás és szakképzés teljes időtartama legalább négy év egy egyetem vagy annak megfelelő oktatási intézmény nappali tagozatán, vagy legalább hat év egyetemen vagy annak megfelelő oktatási intézményben, amelyből legalább három év nappali tagozatos képzés;

b) az ilyen oktatás és szakképzés egyetemi szintű vizsga sikeres letételével zárul le.

Az első albekezdéstől eltérően a 2. cikk szerint kell elismerni azt a képzést, amely a Német Szövetségi Köztársaságban a „Fachhochschulen"-ben három évnél tovább tart az ezen irányelvről szóló értesítés időpontjában meglévő formában, amennyiben ez kielégíti a 3. cikkben megállapított követelményeket, építészmérnöki szakmai címmel, lehetőséget adva az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdéséhez az adott tagállamban, feltéve, hogy az ilyen képzést a Német Szövetségi Köztársaságban töltött négyéves szakmai gyakorlat egészít ki, amelyet az építészkamara által kibocsátott igazolás erősít meg, amelynek listáján be van jegyezve az az építészmérnök, aki ezen irányelv rendelkezéseinek előnyeit élvezni kívánja. Az építészkamarának ezt megelőzően meg kell állapítania, hogy az érintett építészmérnök által az építészet területén végzett munka bizonyítja, hogy az építészmérnök képes a 3. cikkben említett ismeretek gyakorlati alkalmazására. Az igazolást ugyanolyan eljárás szerint bocsátják ki, mint ahogyan az építészmérnökök szakmai listára történő bejegyzése történik.

A megszerzett tapasztalatok alapján és az építészeti szakképzés fejlődését szem előtt tartva a Bizottság nyolc évvel a 31. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott időszak végét követően jelentést nyújt be a Tanácsnak ennek a mentesítésnek az alkalmazásáról, és megfelelő javaslatokat tesz, amelyekről a Tanács a Szerződésben meghatározott eljárások szerint hat hónapos időtartamon belül határoz.

(2) A 2. cikk szerinti elismerés olyan oktatást és szakképzést is megillet, amely egy szociális fejlesztőprogram vagy egy nem nappali tagozatos egyetemi képzés részeként megfelel a 3. cikk követelményeinek, és amelynek eredményeként olyan személyek, akiket több mint hét éve alkalmaznak az építészetben egy építészmérnök vagy egy építészeti cég felügyelete alatt, sikeres építészmérnöki vizsgát tesznek. Ez a vizsga egyetemi szintű, és egyenértékűnek kell lennie az 1. bekezdés b) pontjában említett záróvizsgával.

5. cikk

(1) Egy tagállam azon állampolgárait, akik jogosultak az építészmérnöki szakmai cím viselésére, azok szerint a jogszabályok szerint, amelyek egy tagállam illetékes hatóságainak megadják a jogot arra, hogy ezt a címet a tagállamok azon állampolgáraira ruházzák, akik az építészet területén kiemelkedő eredményeket értek el, úgy kell tekinteni, hogy megfelelnek az építészmérnöki szakmai címmel végzett építészeti tevékenységekre megállapított követelményeknek.

(2) Az első bekezdésben említett személyek esetében az az igazolás testesíti meg az építészmérnöki jogállás bizonyítékát, amelyet az a tagállam bocsátott ki, amelynek az igazolás birtokosa az állampolgára, vagy az a tagállam, amelyből az építészmérnök érkezett.

▼M3

▼M4

6. cikk

A tagállamok abban az esetben vizsgálják meg azokat az okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyeket birtokosaik az ezen irányelv által érintett területen az Európai Unión kívül szereztek, ha ezeket az okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat valamely tagállam elismerte, illetve amennyiben az érintett személyek valamely tagállamban teljesítettek képzést és/vagy szereztek szakmai

▼M4

gyakorlatot. A tagállam a döntését a kérelmező teljes dokumentációval alátámasztott kérelmének benyújtásától számított három hónapon belül hozza meg.

6a. cikk

Amennyiben a tagállamok az ezen irányelv által érintett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok elismerése iránti kérelmet elutasítják, döntésüket megfelelően indokolni tartoznak.

A kérelmezőket a nemzeti jog szerint bíróság előtt érvényesíthető fellebbezési jog illeti meg. Ez a jog hasonlóképpen akkor is megilleti őket, ha az előírt határidőn belül nem születik határozat.

▼B

7. cikk

(1) Minden tagállam a lehető leghamarabb közli egyidejűleg a többi tagállammal és a Bizottsággal azoknak az okleveleknek, bizonyítványoknak és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványoknak a listáját, amelyeket területén állítanak ki, és amelyek megfelelnek a 3. és 4. cikkben megállapított követelményeknek, valamint megadja azoknak az intézményeknek és hatóságoknak a nevét, amelyek ezeket kiállítják.

Az első listát az ezen irányelvről szóló értesítést követő 12 hónapon belül küldik meg.

Minden tagállam értesítést küld minden olyan módosításról, amely a területén kiállított oklevelekre, bizonyítványokra és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokra vonatkozik, különösen azokra, amelyek többé már nem felelnek meg a 3. és 4. cikk követelményeinek.

(2) Tájékoztatás céljából a listát és annak legfrissebb változatát a Bizottság megjelenteti az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* a közlést követő három hónapos időtartam lejárta után. A 8. cikkben említett esetekben azonban az oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány közzétételét el kell halasztani. A Bizottság időszakonként összesített listát jelentet meg.

8. cikk

Amennyiben egy tagállamnak vagy a Bizottságnak kételyei vannak afelől, hogy egy oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megfelel-e a 3. és 4. cikkben megállapított követelményeknek, a Bizottság a 7. cikk (1) bekezdése szerinti közlést követő három hónapon belül az ügyet az építészeti oktatási és képzési tanácsadó bizottság elé terjeszti. A tanácsadó bizottság három hónapon belül mond véleményt.

Az oklevelet, bizonyítványt vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt a vélemény közlését vagy a véleményezésre megszabott határidő lejártát követő három hónapon belül megjelentetik, a következő két eset kivételével:

– amennyiben a kibocsátó tagállam módosítja a 7. cikk (1) bekezdése szerint tett közlést,

vagy

– amennyiben a tagállam vagy a Bizottság végrehajtja a Szerződés 169. vagy 170. cikkét azzal a céllal, hogy az ügyet az Európai Közösségek Bírósága elé terjessze.

9. cikk

(1) Egy tagállam vagy a Bizottság kikérheti a tanácsadó bizottság véleményét, amennyiben a tagállamnak vagy a Bizottságnak kételye támad afelől, hogy az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közölt listán található oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megfelel-e még a 3. és 4. cikk követelményeinek. A bizottság három hónapon belül mond véleményt.

▼B

(2) A Bizottság visszavonja az oklevelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közölt listáról az érintett tagállammal történt megállapodást vagy a Bíróság döntését követően.

3. FEJEZET

OKLEVELEK, BIZONYÍTVÁNYOK ÉS A KÉPESÍTÉS MEGSZERZÉSÉRŐL SZÓLÓ EGYÉB TANÚSÍTVÁNYOK, AMELYEK A MEGSZERZETT JOGOK VAGY A HATÁLYOS NEMZETI RENDELKEZÉSEK ALAPJÁN LEHETŐVÉ TESZIK AZ ÉPÍTÉSZET TERÜLETÉN VÉGZENDŐ TEVÉKENYSÉG MEGKEZDÉSÉT

10. cikk

Minden tagállam elismeri a 11. cikkben felsorolt okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyeket egy másik tagállam állít ki a tagállam állampolgárainak, amely tagállamban ezen állampolgárok már rendelkeznek ilyen képesítésekkel az ezen irányelvről szóló értesítés időpontjában, vagy az ilyen oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megszerzésével járó tanulmányaik legkésőbb az értesítést követő három egyetemi tanév alatt kezdődnek, még akkor is, ha ezek a képesítések nem felelnek meg a 2. fejezetben megállapított minimumkövetelményeknek, oly módon, hogy az 1. cikkben említett tevékenységeknek a tagállam területén történő megkezdése és a 23. cikk értelmében a tevékenység folytatása tekintetében ugyanolyan hatályúnak ismerik el ezeket az okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, mint azokat, amelyeket a tagállamok saját maguk állítanak ki az építészet területén.

11. cikk

A 10. cikkben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok:

a) *Németországban*

– a képzőművészeti főiskolák által kiállított oklevelek [Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)],

– a „Technische Hochschulen” (Architektur/Hochbau), a műszaki egyetemek, az egyetemek és amennyiben ezek az intézmények beolvadtak a „Gesamthochschulen”-be, a „Gesamthochschulen” építészmérnöki tanszékei által kiállított oklevelek (Dipl.-Ing. és minden egyéb cím, amely ezen oklevelek birtokosait később megilleti),

– a „Fachhochschulen” építészmérnöki tanszékei (Architektur/Hochbau), és amennyiben ezek az intézmények beolvadtak a „Gesamthochschulen”-be, a „Gesamthochschulen” építészmérnöki tanszékei (Architektur/Hochbau) által kiállított oklevelek, amelyekhez, amennyiben a tanulmányi időszak kevesebb mint négy év, de legalább három év, olyan igazolások kapcsolódnak, amelyek a Német Szövetségi Köztársaság területén megszerzett négyéves szakmai gyakorlatot bizonyítják, amely igazolást egy szakmai testület ad ki a 4. cikk (1) bekezdésének második pontja alapján (Ingenieur grad. és minden egyéb cím, amely ezen oklevelek birtokosait később megilleti),

– a „Ingenieurschulen” és a „Werkkunstschulen” építészmérnöki tanszékei által 1973. január 1-je előtt kiállított oklevelek, amelyekhez az illetékes hatóságok egy olyan igazolása kapcsolódik, amely tanúsítja, hogy az érintett személy a 13. cikk szerint letette a hivatalos képesítéshez szükséges vizsgát;

b) *Belgiumban*

– az országos építészmérnöki főiskolák vagy az országos építészmérnöki intézmények által kiállított felsőfokú oklevelek (architecte – architect),

– a hasselti tartományi építészmérnöki főiskola által kiállított oklevelek (architect),

▼B

– a Királyi Képzőművészeti Akadémia által kiállított oklevelek (architecte – architect),

– az „écoles Saint-Luc” által kiállított oklevelek (architecte – architect),

– általános mérnöki végzettséget igazoló egyetemi diplomák, amelyekhez kapcsolódik egy, az építészszövetség által kiadott, a szakmai gyakorlatról szóló igazolás, amely feljogosítja birtokosát az építész szakmai cím viselésére (architecte – architect),

– a központi vagy állami építészmérnöki vizsgabizottság által kiadott építészmérnöki diplomák (architecte – architect),

– általános mérnöki/építészoklevelek és építész-/mérnöki oklevelek, amelyeket az egyetemi alkalmazott tudományok karai és a mons-i műszaki kar adnak ki (ingénieur-architecte, ingenieur-architect);

c) *Dániában*

– a koppenhágai és århusi nemzeti építészmérnöki iskolák által kiállított oklevelek (arkitekt),

– az 1975. május 28-i 202. törvény értelmében az Építészmérnöki Bizottság által kiadott bejegyzési igazolás (registreret arkitekt),

– az általános mérnöki főiskolák (bygningskonstruktør) által kiállított oklevelek, amelyekhez az illetékes hatóságok egy olyan igazolása kapcsolódik, amely tanúsítja, hogy az érintett személy a 13. cikk szerint letette a hivatalos képesítéshez szükséges vizsgát;

d) *Franciaországban*

– az 1959-ig az oktatási minisztérium, és azt követően a kulturális minisztérium által kiállított kormányzati építészmérnöki oklevél (architecte DPLG),

– az „Ecole spéciale d'architecture” által kiállított oklevelek (architecte DESA),

– 1955 óta az „Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg” (korábban „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg”) által kiállított oklevelek (architecte ENSAIS);

e) *Görögországban*

– az athéni METSOVION POLYTECHNION által kiállított mérnöki/építészoklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít,

– a thessaloniki ARISTOTELION PANEPISTIMION által kiállított mérnöki/építészoklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít,

– az athéni METSOVION POLYTECHNION által kiállított mérnöki/általános mérnöki oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít,

– a thessaloniki ARISTOTELION PANEPISTIMION által kiállított mérnöki/általános mérnöki oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít,

– a PANEPISTIMION THRAKIS által kiállított mérnöki/ általános mérnöki oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít,

– a PANEPISTIMION PATRON által kiállított mérnöki/ általános mérnöki oklevelek, a görög Műszaki Kamara igazolásával együtt, amely az építészet területén folytatott tevékenység végzésére jogosít;

f) *Írország*

– a „National University of Ireland” által a dublini „University College” építész szakos végzős hallgatóinak kiállított „Bachelor of Architecture” fokozat [B Arch. (NUI)],

▼B

– a „College of Technology” (Bolton Street, Dublin) által kiállított egyetemi szintű építészmérnöki oklevél (Dipl. Arch.),

– a „Royal Institute of Architects of Ireland” levelező tagságára vonatkozó igazolás (ARIAI),

– a „Royal Institute of Architects of Ireland” tagságára vonatkozó igazolás (MRIAI);

g) *Olaszország*

– „laurea in architettura” diplomák, amelyeket a velencei és a Reggio Calabria-beli egyetemek, műszaki főiskolák és építészmérnöki főiskolák adnak ki, és amelyekhez olyan oklevél kapcsolódik, amely feljogosítja birtokosát arra, hogy önállóan építészmérnöki tevékenységet folytasson, mely okleveleket az oktatási miniszter adja ki, miután a jelölt egy illetékes bizottság előtt letette azt az államvizsgát, amely feljogosítja arra, hogy az építészszakmát önállóan gyakorolja (dott. Architetto),

– „laurea in ingegneria” építőmérnöki diplomák („sezione costenzione civile”), amelyeket egyetemek, műszaki főiskolák és építészmérnöki főiskolák adnak ki, és amelyekhez olyan oklevél kapcsolódik, amely feljogosítja birtokosát arra, hogy önállóan építészmérnöki tevékenységet folytasson, mely okleveleket az oktatási miniszter adja ki, miután a jelölt egy illetékes bizottság előtt letette azt az államvizsgát, amely feljogosítja arra, hogy a szakmát önállóan gyakorolja (dott. Ing. Architetto vagy dott. Ing. in ingegneria civile);

h) *Hollandiában*

– a delfti vagy eindhoveni műszaki főiskolák építészmérnöki kara által kiadott igazolás, amely tanúsítja, hogy annak birtokosa letette az építész-záróvizsgát (bouwkundig ingenieur),

– az állam által elismert építészmérnöki akadémiák által kiállított oklevelek (architect),

– a korábbi építészmérnöki felsőoktatási intézmények (Hoger Bouwkunstonderricht) által 1971-ig kiállított oklevelek (architect HBO),

– a korábbi építészmérnöki kollégiumok (Voortgezet Bouwkunstonderricht) által 1970-ig kiállított oklevelek (architect VBO),

– igazolás, amely tanúsítja, hogy az érintett személy letette azt a vizsgát, amelyet a „Bond van Nederlandse Architecten” Építésztanácsa szervezett (BNA) (architect),

– a „Stichting Intstituut voor Architectuur” (IVA) oklevele, amelyet az alapítvány által szervezett, legalább négy évig tartó tanfolyam elvégzése után lehet megkapni (architect), és amelyhez az illetékes hatóságok egy olyan igazolása kapcsolódik, amely tanúsítja, hogy az érintett személy a 13. cikk szerint letette a hivatalos képesítéshez szükséges vizsgát,

– az illetékes hatóságok által kibocsátott igazolás arról, hogy az érintett személy ezen irányelv hatálybalépését megelőzően letette a „Kandidaat in de bouwkunde” fokozat elérését igazoló vizsgát, amelyet a delfti vagy eindhoveni műszaki főiskolák szerveztek, valamint arról, hogy az említett időpontot megelőző öt év során olyan természetű és fontosságú tevékenységet végzett, amely a hollandiai követelmények szerint biztosítja, hogy a személy alkalmas az építészmérnöki tevékenység végzésére (architect),

– az ezen irányelv hatálybalépését megelőzően 40. életévüket betöltött személyeknek az illetékes hatóságok által kiadott igazolás, amely bizonyítja, hogy az említett időpontot megelőző öt év során olyan természetű és fontosságú tevékenységet végeztek, amely a hollandiai követelmények szerint biztosítja, hogy a személy alkalmas az építészmérnöki tevékenység végzésére (architect),

a hetedik és nyolcadik francia bekezdésben említett igazolásokat nem ismerik el az után az időpont után, amikor az építész szakmai cím birtokában folytatott építészeti tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó holland törvények és jogszabályok életbe

▼B

lépnek, melyek szerint az ilyen rendelkezések alá eső igazolások nem jogosítanak fel az „architect” szakmai cím birtokában folytatott tevékenység megkezdésére;

i) *az Egyesült Királyságban*

– képesítések, amelyek a következő vizsgák letétele után nyerhetők el:

  – a Royal Institute of British Architects vizsgája,

  – építészmérnök-képző intézmények vizsgája:

    – egyetemeken,

    – műszaki főiskolákon,

    – főiskolákon,

    – akadémiákon,

    – műszaki és művészeti intézményekben,

    amelyeket ezen irányelv elfogadásakor az Architects Registration Council of the United Kingdom már elismert vagy elismer a nyilvántartásba történt felvételhez (Architect);

– igazolás, amely bizonyítja, hogy annak birtokosa az 1931. évi Architects Registration Act 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja vagy 6. cikk (1) bekezdésének d) pontja értelmében megszerezte a jogot arra, hogy az építész szakmai címet viselje (Architect);

– igazolás, amely bizonyítja, hogy annak birtokosa az 1938. évi Architects Registration Act 2. szakasza értelmében megszerezte a jogot arra, hogy az építész szakmai címet viselje (Architect);

▼M1

j) *Spanyolországban*

– az Oktatási és Tudományügyi Minisztérium vagy az egyetemek által kiadott hivatalos építészmérnöki képesítés (título oficial de arquitecto);

k) *Portugáliában*

– a lisszaboni és portói képzőművészeti iskolák által kiadott „diploma do curso especial de arquitectura” diploma,

– a lisszaboni és portói képzőművészeti iskolák által kiadott „diploma de arquitecto” építészmérnöki diploma,

– a lisszaboni és portói felsőfokú képzőművészeti iskolák által kiadott „diploma do curso de arquitectura” diploma,

– a lisszaboni felsőfokú képzőművészeti iskola által kiadott „diploma de licenciatura em arquitectura” diploma,

– a lisszaboni műszaki egyetem és a portói egyetem által kiadott „carta de curso de licenciatura em arquitectura” diploma,

▼M2

– a lisszaboni műszaki egyetem felsőfokú műszaki intézete által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (Licenciatura em engenharia civil),

– a portói egyetem természettudományi és műszaki kara által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (Licenciatura em engenharia civil),

– a coimbrai egyetem természettudományi és műszaki kara által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (Licenciatura em engenharia civil),

– a minhói egyetem által kiadott építőmérnöki egyetemi diploma (termelés) (Licenciatura em engenharia civil ([produção]);

▼A1

l) *Ausztriában*

▼A1

– a Bécsi és a Grazi Műszaki Egyetem, valamint az Innsbrucki Egyetem építész és építészmérnöki kara által az építészi („Architektur”), építőmérnöki („Bauingenieurwesen Hochbau”, „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen”) területeken kiadott oklevelek,

– a földművelési egyetemen („Universität für Bodenkultur”) talaj- és vízgazdálkodás („Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) területén kiadott oklevelek,

– a Bécsi Alkalmazott Művészeti Főiskola (Hochschule für angewandte Kunst) által az építészet területén kibocsátott oklevelek,

– a Bécsi Szépművészeti Főiskola által az építészet területén kiadott oklevelek,

– építészeti műszaki főiskolák, vagy technikumok által kibocsátott mérnöki (Ing.) oklevelek, valamint a vizsgával záruló, legalább hatéves ausztriai szakmai gyakorlatot igazoló „Baumeister”-i engedély,

– a linzi művészeti és ipari főiskola által az építészet területén kiadott diplomák,

– az építési technikusokról szóló törvény (Ziviltechnikergesetz, BGBl. Nr. 156/1994) alapján a mérnöki vagy műszaki szakértői képzésben az építészet („Hochbau”, „Bauwesen”, „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen”, illetve „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”) területen kiadott bizonyítványok;

m) *Finnországban*

– a Műszaki Egyetem és az Oului Egyetem építész kara által kiadott oklevelek (arkkitehti/arkitekt),

– a Műszaki Főiskolák által kiadott oklevelek (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt);

n) *Svédországban*

– a Királyi Műszaki Intézet, a Chalmers Műszaki Intézet, valamint a Lundi Egyetem Műszaki Intézete által kiadott építészmérnöki diplomák (arkitekt, Magistergrad in Architektur),

– a „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR) tagsági okiratai, ha az érintett személyek az irányelv hatálya alá tartozó államban részesültek képzésben;

▼A2

o) *a Cseh Köztársaságban*

– a „České vysoké učení technické” (a prágai Cseh Műszaki Egyetem) által odaítélt oklevelek:

– „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (építészeti és építőmérnöki kar) (1951-ig),

– „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (építészeti és építőmérnöki kar) (1951-től 1960-ig),

– „Fakulta stavební” (építőmérnöki kar) (1960-tól) a következő szakirányokon: épületkivitelezés és épületszerkezetek, épületkivitelezés, kivitelezés és építészet, építészet (beleértve a várostervezést és a területrendezést), polgári, ipari és mezőgazdasági építkezések vagy építő- és építészmérnöki területen folytatott mérnöki tanulmányi programban,

– „Fakulta architektury” (építészmérnöki kar) (1976-tól) a következő szakirányokon: építészet, várostervezés és területrendezés, vagy a következő tanulmányi programban: építészet és várostervezés a következő szakirányokon: építészet, az építészeti tervezés elmélete, várostervezés és terülerendezés, építészettörténet, történelmi építmények helyreállítása, vagy építészet és épületkivitelezés,

– a „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (1951-ig) által odaítélt oklevelek az építész- és építőmérnöki tanulmányok területén,

▼A2

– a „Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951-től 1956-ig) által odaítélt oklevelek az építész- és építőmérnöki tanulmányok területén,

– a „Vysoké učení technické v Brně”, és a„Fakulta architektury” (építészmérnöki kar) által (1956-tól) odaítélt oklevelek az építészmérnöki és várostervezési tanulmányok vagy „Fakulta stavební” (építőmérnöki kar) (1956-tól) a tervezési tanulmányok területén,

– a „Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (építőmérnöki kar) (1997-től) által odaítélt oklevelek a szerkezeti és az építészmérnöki tanulmányok vagy az építőmérnöki tanulmányok területén,

– a „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (építészmérnöki kar) (1994-től) által odaítélt oklevelek az építészeti és a várostervezési tanulmányok keretében az építészmérnöki tanulmányok területén,

– az „Akademie výtvarných umění v Praze” által odaítélt oklevelek a képzőművészeti program keretében az építészeti tervezés területén;

– a „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” által odaítélt oklevelek a képzőművészeti program keretében az építészeti tanulmányok területén,

– a „Česká komora architektů” által odaítélt engedély a szakterület megjelölése nélkül vagy az építőmérnöki területen;

p) *Észtországban*

diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (az Észt Művészeti Akadémia Építészmérnöki Kara által 1996 óta odaítélt építészeti oklevél), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (1989-1995. között a Tallini Művészeti Egyetem által odaítélt), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (az Észt SSR Állami Művészeti Intézete által 1951-1988. között odaítélt);

q) *Cipruson*

Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, (a Ciprusi Tudományos és Műszaki Kamara (ETEK) által kibocsátott nyilvántartásba vételi bizonyítvány az Építészek Nyilvántartásába történő felvételről);

r) *Lettországban*

„arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība

(a Lett Állami Egyetem Építőmérnöki Kara által 1958-ig, a Rigai Politechnikai Intézet Építőmérnöki Karának Építészmérnöki Tanszéke által 1958-1991. között, a Rigai Műszaki Egyetem Építészmérnöki Kara által 1991 óta odaítélt „építészmérnöki oklevél”, és a Lett Építészmérnöki Szövetség által kibocsátott nyilvántartásba vételi bizonyítvány);

s) *Litvániában*

– a Kauno politechnikos institutas által 1969-ig odaítélt építészmérnöki/építészi oklevelek (inžinierius architektas/architektas),

– a Vilnius inžinerinis statybos institutas által 1990-ig, a Vilniaus technikos universitetas által 1996-ig, a Vilnius Gedimino technikos universitetas által 1996 óta odaítélt építészi/építőmérnöki/építészmérnöki oklevelek (architektas/architektûros/bakalauras/architektûros magistras),

▼A2

– a LTSR Valstybinis dailės institutas által 1990-ig, a Vilniaus dailės akademija által 1990 óta odaítélt oklevelek az építészeti/építőmérnöki/ építészmérnöki tanulmányok elvégzéséről architektûros kursas/architektûros bakalauras/architektûros magistras),

– a Kauno technologijos universitetasáltal 1997 óta odaítélt építőmérnöki/építészmérnöki oklevelek architektûros bakalauras/architektûros magistras);

amelyekhez csatolni kell a Tanúsító Bizottság által kibocsátott építészeti tevékenység végzésére jogosító bizonyítványt (okleveles építész/Atestuotas architektas);

t) *Magyarországon*

– egyetemek által odaítélt „okleveles építészmérnök” oklevél,

– egyetemek által odaítélt „okleveles építész tervező művész” oklevél;

u) *Máltán*

Perit: az Universita' ta' Malta által odaítélt Lawrja ta' Perit, amely feljogosít „Perit”-ként történő nyilvántartásba vételre;

v) *Lengyelországban*

a következő egyetemek építészmérnöki karai által odaítélt oklevelek:

– Varsói Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Varsóban (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury; az építészi szakmai cím: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt

(1945-től 1948-ig, a cím: inżynier architekt magister nauk technicznych; 1951-től 1956-ig, a cím: inżynier architekt; 1954-ig 1957-ig, második szakasz, a cím: inżyniera magistra architektury; 1957-től 1959-ig, a cím: nżyniera magistra architektury; 1959-től 1964-ig, a cím: magistra inżyniera architektury; 1964-től 1982-ig, a cím: magistra inżyniera architekta; 1983-től 1990-ig, a cím: magister inżynier architekt; 1991-től cím: magistra inżyniera architekta),

– Krakkói Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Krakkóban (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury; az építészi szakmai cím: magister inżynier architekt

(1945-től 1953-ig Bánya- és Kohómérnöki Egyetem), Politechnikai Építészmérnöki Kar / Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny WydziałArchitektury),

– Wrocławi Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Wrocławban (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury; az építészi szakmai cím: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt

(1949-től 1964-ig, a cím: inżynier architekt, magister nauk technicznych; 1956-től 1964-ig, a cím: magister inżynier architektury; 1964 óta, a cím: magister inżynier architekt),

– Sziléziai Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Gliwice-ben (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); az építészi szakmai cím: inżynier architekt; magister inżynier architekt

(1945-től 1955-ig, Mérnöki és Tervezési Kar / Wydział Inżynieryjno-Budowlany, a cím: inżynier architekt; 1961-tól 1969-ig, Ipari és Építőmérnöki Kar / Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, a cím: magister inżynier architekt; 1969-től 1976-ig, Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar / Wydział Budownictwa i Architektury, a cím: magister inżynier architekt; 1977-től, Építészmérnöki Kar / Wydział Architektury, a cím: magister inżynier architekt és 1995 óta a cím: inżynier architekt),

– Poznani Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Poznańban (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); az építészi szakmai cím: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt

▼A2

(1945-től 1955-ig, Mérnöki Iskola, Építészmérnöki Kar / Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury title: inżynier architektury; 1978 óta, a cím: magister inżynier architekt és 1999 óta a cím: inżynier architekt),

– Gdański Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Gdańskban (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); az építészi szakmai cím: magister inżynier architekt

(1945-től 1969-ig Építészmérnöki Kar — Wydział Architektury, 1969-től 1971-ig Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar — Wydział Budownictwa i Architektury, 1971-től 1981-ig Építészeti és Várostervezési Intézet — Instytut Architektury i Urbanistyki, 1981 óta Építészmérnöki Kar — Wydział Architektury),

– Białystoki Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Kar Białystokban (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury; az építészi szakmai cím: magister inżynier architekt

(1975-től 1989-ig Építészmérnöki Intézet / Instytut Architektury),

– Łódźi Műszaki Egyetem, Építőmérnöki, Építészmérnöki és Környzetvédelmi Márnöki Kar Łódźban (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; az építészi szakmai cím: inżynier architekt; magister inżynier architekt

(1973-tól 1993-ig Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar / Wydział Budownictwa i Architektury és 1992 óta Építőmérnöki, Építészmérnöki és Környeztvédelmi Mérnöki Kar / Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; a cím: 1973-tól 1978-ig inżynier architekt, 1978 óta a cím: magister inżynier architekt),

– Szczecini Műszaki Egyetem, Építőmérnöki és Építészmérnöki Kar Szczecinben (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury; az építészi szakmai cím: inżynier architekt; magister inżynier architekt

(1948-től 1954-ig Mérnöki Főiskola, Építészmérnöki Kar / Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, a cím: inżynier architekt, 1970 óta a cím: magister inżynier architekt és 1998 óta a cím: inżynier architekt),

amelyekhez csatolni kell az illetékes lengyel területi építészi kamara által kiállított tagsági igazolást, amely építészeti tevékenység Lengyelországban történő végzésére jogosít;

w) *Szlovéniában*

– az építészmérnöki kar által odaítélt „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (építészmérnöki egyetemi oklevél), amelyhez csatolni kell az illetékes, törvény által elismert építészeti hatóság által kiállított igazolást, amely építészeti tevékenység végzésére jogosít,

– műszaki kar által odaítélt egyetemi oklevél a „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka” címről, amelyhez csatolni kell az illetékes, törvény által elismert építészeti hatóság által kiállított igazolást, amely építészeti tevékenység végzésére jogosít;

x) *Szlovákiában*

– a Szlovák Műszaki Egyetem (Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1950-1952 között odaítélt „építész- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) oklevél (cím: Ing.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Építész- és Építőmérnöki Kara (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1952-1960 között odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Ing. arch.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Építész- és Építőmérnöki Kara (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická által Pozsonyban 1952 - 1960 között odaítélt „építőmérnöki” („pozemné staviteľstvo”) oklevél (cím: Ing.),

▼A2

– a Szlovák Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická által Pozsonyban 1961 - 1976 között odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Ing. arch.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická által Pozsonyban 1961-1976 között odaítélt „építőmérnöki” („pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Építészmérnöki Kara (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická által Pozsonyban 1977 óta odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Ing. arch.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Építészmérnöki Kara (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) által Pozsonyban 1977 óta odaítélt „várostervezési” („urbanizmus”) oklevél (cím: Ing. arch.); Pozsonyban 1977-1997 között a Szlovák Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) által odaítélt „építőmérnöki” („pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) által Pozsonyban 1998 óta odaítélt „építész- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) által Pozsonyban 2000-2001 között odaítélt „építőmérnök - építész szak” („pozemné stavby - špecializácia: architektúra”) oklevél (cím: Ing.),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta - Slovenská technická univerzita) által Pozsonyban 2001 óta odaítélt „építész- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.),

– a Képzőművészeti és Tervezési Akadémia (Vysoká škola výtvarných umení) által Pozsonyban 1969 óta odaítélt „építészmérnöki” („architektúra”) oklevél (cím: Akad. arch. 1990-ig; Mgr. 1990-1992 között; Mgr. arch. 1992-1996 között; Mgr. art. 1997 óta),

– a Szlovák Műszaki Egyetem Általános Műszaki Kara (Stavebná fakulta,Technická univerzita) által Kassán 1981- 1991 között odaítélt „építész- és építőmérnöki” („architektúra a pozemné stavby”) oklevél (cím: Ing.),

amelyhez mellékelni kell:

– Pozsonyban a Szlovák Építész Kamara (Slovenská komora architektov) által kibocsátott engedélyt, amely vagy nem tartalmaz utalást a szakterületre vagy az „építőmérnöki” („pozemné stavby”) vagy a „területrendezési” („územné plánovanie”) szakterületet tünteti fel,,

– Pozsonyban a Szlovák Építőmérnöki Kamara (Slovenská komora stavebných inžinierov) által kibocsátott engedélyt az építőmérnöki szakterület feltüntetésével („pozemné stavby”).

11a. cikk

(1) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek építészmérnöki oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1993. január 1-jét megelőzően a volt Csehszlovákiában állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Csehszlovákiában kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen építészmérnöki okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben a Cseh Köztársaság hatóságai tanúsítják, hogy a Cseh Köztársaság területén az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések a 23. cikkben foglaltaknak való megfelelés esetén ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a 11. cikkben felsorolt cseh építészmérnöki képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az

▼A2

adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytattak építészmérnöki tevékenységet a Cseh Köztársaság területén.

(2) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek építészmérnöki oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1991. augusztus 20-át megelőzően a volt Szovjetunióban állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Szovjetunióban kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen építészmérnöki okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Észtország hatóságai tanúsítják, hogy Észtország területén az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések a 23. cikkben foglaltaknak való megfelelés esetén ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a 11. cikkben felsorolt észt építészmérnöki képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytattak építészmérnöki tevékenységet Észtország területén.

(3) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek építészmérnöki oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1991. augusztus 21-ét megelőzően a volt Szovjetunióban állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Szovjetunióban kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen építészmérnöki okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Lettország hatóságai tanúsítják, hogy Lettország területén az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések a 23. cikkben foglaltaknak való megfelelés esetén ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a 11. cikkben felsorolt lett építészmérnöki képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytattak építészmérnöki tevékenységet Lettország területén.

(4) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek építészmérnöki oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1990. március 11-ét megelőzően a volt Szovjetunióban állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Szovjetunióban kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen építészmérnöki okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Litvánia hatóságai tanúsítják, hogy Litvánia területén az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések a 23. cikkben foglaltaknak való megfelelés esetén ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a 11. cikkben felsorolt litván építészmérnöki képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytattak építészmérnöki tevékenységet Litvánia területén.

(5) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek építészmérnöki oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1993. január 1-jét megelőzően a volt Csehszlovákiában állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Csehszlovákiában kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen építészmérnöki okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Szlovákia hatóságai tanúsítják, hogy Szlovákia területén az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések a 23. cikkben foglaltaknak való megfelelés esetén ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a 11. cikkben felsorolt szlovák építészmérnöki képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami

▼A2

állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytattak építészmérnöki tevékenységet Szlovákia területén.

(6) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek építészmérnöki oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1991. június 25-ét megelőzően a volt Jugoszláviában állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Jugoszláviában kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen építészmérnöki okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Szlovénia hatóságai tanúsítják, hogy Szlovénia területén az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések a 23. cikkben foglaltaknak való megfelelés esetén ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a 11. cikkben felsorolt szlovén építészmérnöki képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytattak építészmérnöki tevékenységet Szlovénia területén.

▼B

12. cikk

A 10. cikk sérelme nélkül minden tagállam elismeri a következő okmányokat oly módon, hogy az 1. cikkben említett tevékenységeknek a tagállam területén történő megkezdése és az 1. cikkben említett tevékenység építészmérnöki szakmai cím birtokában történő folytatása tekintetében ugyanolyan hatályúnak ismerik el ezeket az okleveleket, bizonyítványokat és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, mint azokat, amelyeket a tagállam saját maga állít ki:

– egy tagállam állampolgárai számára kibocsátott igazolás, amelyet az a tagállam ad ki, amelyben az erről az irányelvről szóló értesítés idején érvényben van az építész szakmai címmel az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó szabályozás, amely igazolás bizonyítja, hogy annak birtokosa számára az építész szakmai cím viselését ezen irányelv végrehajtása előtt engedélyezték, és hogy az érintett személy hatékonyan végezte a szabályozás alá tartozó tevékenységet legalább három egymást követő éven át az igazolás kibocsátását megelőző öt év során,

– egy tagállam állampolgárai számára kibocsátott igazolás, amelyet az a tagállam ad ki, amely az ezen irányelvről szóló értesítés és végrehajtás közti időben az építész szakmai címmel az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdésére és végzésére vonatkozó szabályozást vezet be, amely igazolás bizonyítja, hogy annak birtokosa számára az építész szakmai cím viselését ezen irányelv végrehajtása során engedélyezték, és hogy az érintett személy hatékonyan végezte a szabályozás alá tartozó tevékenységet legalább három egymást követő éven át az igazolás kibocsátását megelőző öt év során.

13. cikk

A 11. cikk a) bekezdésének negyedik francia bekezdésében, a 11. cikk c) bekezdésének harmadik francia bekezdésében és a 11. cikk h) bekezdésének hatodik francia bekezdésében említett képesítés megszerzéséről szóló tanúsítványhoz szükséges vizsga magában foglalja az érintett személy által az 1. cikkben említett tevékenységek legalább hat évig tartó végzése során készített és megvalósított tervek értékelését.

14. cikk

A Német Szövetségi Köztársaság illetékes hatóságai által kiállított igazolások a Német Demokratikus Köztársaság illetékes hatóságai által 1945. május 8-a után kiadott képesítések egyenértékűségéről a 11. cikkben felsorolt képesítések megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokkal az adott cikkben felsorolt feltételek szerint kerülnek elismerésre.

▼M4

▼B

4. FEJEZET

A TUDOMÁNYOS CÍMEK HASZNÁLATA

16. cikk

(1) A 23. cikk sérelme nélkül a fogadó tagállamok biztosítják, hogy ha egy tagállam állampolgára megfelel a 2. és 3. fejezetben megállapított feltételeknek, jogosult a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a nyelvén használni az illető államban törvényileg meghatározott tudományos címet vagy annak rövidítését, ahonnan érkezett. A fogadó tagállam előírhatja, hogy a cím után fel kell tüntetni a címet odaítélő intézmény vagy vizsgabizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban vagy abban a tagállamban használt tudományos cím, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a fogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amelynek megszerzéséhez abban a tagállamban további tanulmányokat kell folytatni, és ilyen tanulmányokat az érintett személy nem folytatott, a fogadó tagállam előírhatja, hogy az ilyen személy a fogadó tagállam által meghatározott megfelelő formában használja a származási tagállamban vagy abban a tagállamban alkalmazott címet, ahonnan érkezett.

5. FEJEZET

A LETELEPEDÉS JOGÁNAK ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁNAK TÉNYLEGES GYAKORLÁSÁT ELŐSEGÍTŐ RENDELKEZÉSEK

A. **A letelepedés jogára vonatkozó különös rendelkezések**

17. cikk

(1) Az a fogadó tagállam, amely az állampolgárai számára megfelelő jellem és jó hírnév tanúsítását teszi kötelezővé az 1. cikkben említett tevékenység megkezdésekor, más tagállamok állampolgárai vonatkozásában elegendő bizonyítékként fogadja el a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott igazolást, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, amely tanúsítja, hogy az illető megfelel a tagállamnak a tevékenység megkezdéséhez előírt megfelelő jellemre vagy jó hírnévre vonatkozó követelményeinek.

(2) Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem írja elő a szóban forgó tevékenységet első alkalommal megkezdeni kívánó személynek a megfelelő jellem vagy jó hírnév tanúsítását, a fogadó tagállam előírhatja a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak az állampolgárai számára, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hatósági erkölcsi bizonyítvány vagy ennek hiányában a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiállított egyenértékű okirat benyújtását, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

(3) Amennyiben a származási ország nem állítja ki a (2) bekezdésben említett okmányokat, akkor azokat egy eskü alatt tett nyilatkozat – vagy azokban az országokban, amelyekben ilyen nyilatkozat nem szokásos, egy ünnepélyes nyilatkozat letétele – pótolhatja, amelyet a kérelmező az illetékes bíróság, illetve igazgatási hatóság vagy adott esetben egy jegyző vagy hazája, illetve származási tagállama megfelelő meghatalmazással bíró szakmai testülete előtt tesz le, amely szerv ez alapján egy, az eskü alatt tett nyilatkozatot vagy az ünnepélyes nyilatkozatot igazoló okmányt állít ki.

(4) Ha a fogadó tagállamnak részletes ismeretei vannak valamilyen súlyos esetről, amely területén kívül még azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, vagy ha tudomása van arról, hogy a 3. bekezdésben említett nyilatkozat nem a valóságnak megfelelő adatokat tartalmaz, és ha az ügy vagy az információ befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén történő megkezdését, tájékoztathatja erről a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

▼B

A származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valódiságát, amely tények a kérdéses tevékenység adott tagállamban történő megkezdésére hatással lehetnek. A tagállam hatóságai határoznak arról, hogy milyen jellegű és mértékű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a fogadó tagállamot az ennek következtében az általuk kiadott igazolásokkal vagy dokumentumokkal kapcsolatban szükséges eljárásokról.

(5) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

18. cikk

(1) Ha egy fogadó tagállamban törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésnek a megfelelő jellemre és jó hírnévre vonatkozóan megállapított követelményei fegyelmi eljárásról rendelkeznek az 1. cikkben említett tevékenységek gyakorlása során elkövetett súlyos szakmai visszaélés vagy bűncselekmény elkövetése miatti elítélés esetére, a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a fogadó tagállamnak megad minden szükséges információt az érintett személlyel kapcsolatos valamennyi szakmai vagy közigazgatási jellegű intézkedésről vagy lefolytatott fegyelmi eljárásról, illetve a rá kiszabott büntetésekről arra a foglalkozásra vonatkozóan, amelyet a származási tagállamban vagy abban a tagállamban gyakorolt, ahonnan érkezett.

(2) Ha a fogadó tagállamnak tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli folytatását, tájékoztathatja a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálja a tények valódiságát, amely tények a kérdéses tevékenység adott tagállamban történő gyakorlására hatással lehetnek. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az ennek következtében az (1) bekezdésnek megfelelően továbbított információval kapcsolatos intézkedéseikről.

(3) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

19. cikk

A 17. és 18. cikknek megfelelően kiállított dokumentumok a benyújtáskor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

20. cikk

(1) A 17. és 18. cikk alapján az 1. cikkben említett tevékenység megkezdésében érdekelt személyre vonatkozó engedélyezési eljárást a lehető leghamarabb, de legfeljebb az ahhoz kapcsolódó okiratok benyújtását követő három hónapon belül be kell fejezni, az eljárás befejezése utáni bármilyen jogorvoslat miatti késedelem sérelme nélkül.

(2) A 17. cikk (4) bekezdésében és a 18. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az újbóli vizsgálat iránti kérelem felfüggeszti az (1) bekezdésben megállapított időszakot.

A megkeresett tagállamnak három hónapon belül választ kell adnia.

A válasz kézhezvételekor vagy a határidő lejárta után a fogadó tagállam folytatja az (1) bekezdésben említett eljárást.

21. cikk

Amennyiben a fogadó tagállam az 1. cikkben említett foglalkozás megkezdéséhez, illetve annak gyakorlásához saját állampolgáraitól eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat megtételét követeli, úgy, amennyiben az ilyen eskünek, illetve ünnepélyes nyilatkozatnak a megfogalmazása egy

▼B

másik tagállam állampolgára számára nem elfogadható, a fogadó tagállam gondoskodik arról, hogy az érintett személynek egy megfelelő és egyenértékű szövegezésű eskü, illetve ünnepélyes nyilatkozat álljon rendelkezésére.

B. **A szolgáltatásnyújtásra vonatkozó különös rendelkezések**

22. cikk

(1) Ha egy tagállam kötelezővé teszi saját állampolgárai számára, hogy bármilyen, az 1. cikkben említett tevékenységet csak szakmai szervezet vagy testület engedélyével, illetve tagsága vagy bejegyzése mellett lehet megkezdeni vagy gyakorolni, az illető tagállam a szolgáltatások nyújtása tekintetében felmenti e kötelezettség alól más tagállamok állampolgárait.

Az érintett személy ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel nyújthat szolgáltatást, mint a fogadó tagállam állampolgárai; a tagállamban érvényes szakmai és igazgatási jellegű szabályok rá is vonatkoznak.

Ezért és a szolgáltatásra vonatkozóan a 2. bekezdésben említett nyilatkozaton kívül a tagállamok – a területükön a szakmai magatartásra vonatkozóan érvényben lévő rendelkezések végrehajtása érdekében – automatikus, ideiglenes regisztrációt vagy egy szakmai szervezetben vagy testületben való pro forma tagságot vagy egy nyilvántartásba történő bejegyzést írhatnak elő, feltéve, hogy ez a szolgáltatások nyújtását nem késlelteti, illetve semmilyen módon nem nehezíti, vagy nem jelent további költséget a szolgáltatást nyújtó személy számára.

Ha egy fogadó tagállam a második albekezdés alapján rendelkezéseket fogad el, vagy olyan tények jutnak a tudomására, amelyek sértik ezeket a rendelkezéseket, haladéktalanul tájékoztatja az érintett személy letelepedése szerinti tagállamot.

(2) A fogadó tagállam megkövetelheti az érintett személytől, hogy a szolgáltatás nyújtásáról előzetes nyilatkozatot tegyen a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál azokról a szolgáltatásokról, amelyeket nyújtani fog, amikor a tervek a fogadó tagállam területén végrehajtandó projekt részét képezik.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján a fogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személy számára egy vagy több okirat benyújtását a következő adatokkal:

– a (2) bekezdésben említett nyilatkozat,

– igazolás arról, hogy az érintett személy jogszerűen végzi az adott tevékenységet a letelepedése szerinti tagállamban,

– igazolás, amely bizonyítja, hogy az érintett személy rendelkezik a kérdéses szolgáltatás nyújtásához szükséges oklevéllel, bizonyítvánnyal vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal, továbbá ez a képesítés megfelel ezen irányelv 2. fejezete feltételeinek, vagy megtalálható a 3. fejezetben szereplő felsorolásban,

– amennyiben szükséges, a 23. cikk (2) bekezdésében említett igazolás.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott okirat vagy okiratok a benyújtáskor nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

(5) Ha a tagállam egyik állampolgárát vagy egy másik tagállam állampolgárát, aki a területén letelepedett, átmenetileg vagy véglegesen részben vagy egészben megfosztja attól a jogtól, hogy az 1. cikkben említett tevékenységet folytasson, ennek megfelelően gondoskodnia kell arról, hogy átmenetileg vagy véglegesen visszavonja a (3) bekezdés második francia bekezdésében említett igazolást.

▼B

C. **A letelepedés jogával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos közös rendelkezések**

23. cikk

(1) Ha a fogadó tagállamban szabályozzák az 1. cikkben említett tevékenységekre vonatkozóan az építész szakmai cím használatát, egy másik tagállam olyan állampolgárait, akik megfelelnek a 2. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy akiknek a 11. cikkben említett okleveleit, bizonyítványait vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványait a 10. cikk szerint elismerik, felruházzák a fogadó tagállamban használatos szakmai címmel vagy annak rövidítésével, amennyiben megfeleltek minden olyan feltételnek, amelyet az adott állam a szakmai gyakorlatra vonatkozóan megállapított.

(2) Ha az 1. cikkben említett tevékenység megkezdése vagy az építészi cím melletti tevékenység végzése egy tagállamban a 2. fejezet követelményeinek való megfelelés, illetve a 11. cikkben említett oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzése mellett határozott idejű szakmai tapasztalatszerzéshez kötődik, az érintett tagállam bizonyítékként elfogadja a származási vagy korábbi tartózkodási tagállam igazolását arról, hogy az adott államban megfelelő időtartamú szakmai gyakorlatra került sor. A 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett igazolást e bekezdés értelmében elegendő bizonyítékként elfogadják.

24. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam azon állampolgáraitól, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket kívánják megkezdeni vagy folytatni, előírja annak igazolását, hogy korábban nem váltak fizetésképtelenné, és amennyiben ►M4 letelepedés esetében a 17. és 18. cikk, szolgáltatásnyújtás esetében a 22. cikk szerinti ◄ információk ezt nem bizonyítják, az állam elfogad egy eskü alatt tett nyilatkozatot – vagy azokban az országokban, amelyekben ilyen eskü nem szokásos, egy ünnepélyes nyilatkozatot –, amelyet az érintett személy az illetékes bíróság, illetve igazgatási hatóság vagy adott esetben egy jegyző vagy származási tagállama vagy annak a tagállamnak a megfelelő meghatalmazással bíró szakmai testülete előtt tesz le, ahonnan érkezett, amely szerv vagy jegyző ez alapján egy, az eskü alatt tett nyilatkozat vagy az ünnepélyes nyilatkozat hitelességét igazoló okmányt állít ki.

Amennyiben egy fogadó tagállamban bizonyítani kell a biztos pénzügyi helyzetet, a tagállam a másik tagállam bankjai által kibocsátott igazolást egyenértékűnek fogadja el azokkal, amelyeket a saját területén bocsátottak ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett okiratok bemutatásukkor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

25. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam azon állampolgáraitól, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket kívánják elkezdeni vagy folytatni, előírja annak igazolását, hogy szakmai felelősségük pénzügyi következményei ellen biztosítás védi őket, az állam a más tagállamok biztosítótársaságai által kibocsátott igazolásokat egyenértékűnek fogadja el azokkal, amelyeket a saját területén bocsátottak ki. Az igazolások tanúsítják, hogy a biztosító a fedezet feltételeinek és mértékeinek tekintetében megfelel a fogadó tagállamban hatályos törvényeknek és előírásoknak.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentumok bemutatásukkor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

26. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintett személyek megkapják a szükséges tájékoztatást a fogadó tagállam jogszabályairól, illetve, ahol alkalmazható, szakmai etikai szabályairól.

▼B

E célból a tagállamok információs központokat hozhatnak létre, amelyektől az érintettek megszerezhetik a szükséges információkat. Letelepedés esetén a fogadó tagállamok kötelezővé tehetik e központok felkeresését.

(2) Az (1) bekezdésben említett központokat az érintett tagállamok azokon a hatáskörrel rendelkező hatóságokon és testületeken belül hozhatják létre, amelyeket a 31. cikk (1) bekezdése első albekezdésében meghatározott határidő lejárta előtt jelölnek ki.

(3) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy, ahol erre szükség van, az érintett személyek saját és ügyfeleik érdekében megszerezzék a szakmájuk folytatásához a fogadó országban szükséges nyelvtudást.

6. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

Alapos kétség esetén a fogadó tagállam előírhatja, hogy a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai igazolják az illető tagállamban kiadott és a 2. és 3. fejezetben említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok hitelességét.

28. cikk

A 31. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében előírt határidőn belül a tagállamok kijelölik az oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok, illetve az ezen irányelvben említett okiratok kibocsátására vagy fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságokat vagy testületeket, és erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

29. cikk

Ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni a tagállamok azon állampolgárainak esetében is, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket az 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően munkavállalóként gyakorolják vagy fogják gyakorolni.

30. cikk

A 31. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében előírt időszak végét követően legkésőbb három éven belül a Bizottság a tapasztalatok alapján felülvizsgálja ezt az irányelvet, és amennyiben szükséges, módosító javaslatokat nyújt be a Tanácsnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően. A Tanács egy éven belül megvizsgálja ezeket a javaslatokat.

31. cikk

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az irányelvről szóló értesítéstől számított 24 hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamoknak azonban az irányelvről szóló értesítéstől számítva három év áll rendelkezésükre, hogy a 22. cikk rendelkezéseinek megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

32. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.